سبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ المَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ.

از عایشه رضی الله عنها روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم در رکوع و سجده اش می گفت: «سبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ المَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ».
[صحیح است] [به روایت مسلم]

از عایشه رضی الله عنها روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم در رکوع و سجده اش می گفت: «سبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ المَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ». یعنی تو پاک و منزه و مقدسی؛ و این مبالغه در پاک دانستن الله متعال از هر عیب و نقص و کاستی می باشد؛ و بیانگر این مساله است که الله متعال سبوح و قدوس و پروردگار ملائکه می باشد. ملائکه ای که سربازان الله بوده و عالَمی هستند که آنها را نمی بینیم. و مراد از روح در اینجا، جبریل است که برترین ملائکه می باشد؛ بنابراین شایسته است ذکر مذکور زیاد در رکوع و سجده گفته شود. چراکه «القدوس» از اسامی نیکوی الله متعال است و ماخوذ از «قدّس» می باشد یعنی: با بزرگ شمردن و تعظیم او، او را پاک دانسته و از بدی دور شمرد. و «السبوح» از اسامی نیکوی الله متعال به معنای پاک و منزه می باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6015